

Bemærkninger til lovforslaget

Efter den gældende toldlov beregnes tolden i overvejende grad efter vægt eller mål; importværdien af de varer, der fortoldes efter værdien, udgjorde i 1950 kun ca. 12 pct. af den samlede toldpligtige importværdi.

Som følge heraf er den reelle betydning af todsatserne blevet meget forringet under den stærke stigning i prisniveauet, der har fundet sted i det sidste tiår, idet der — bortset fra en forhøjelse af todsatserne for nogle enkelte uvæsentlige varer i 1942 og 1950 — ikke har fundet nogen regulering af todsatserne sted.

Fiskalt har virkningen heraf været, at toldindtægten nu kun er lidt større end før krigen, nemlig 132 mill. kr. i 1951—52 mod 122 mill. kr. i 1939—40, skønt importens værdi nu er ca. 7 milliarder kr. mod 1,7 milliarder kr. før krigen og pristallet for importvarer 479 (marts 1952) imod 113 i 1939. Det må derfor anses for rimeligt, at der finder en vis regulering af satserne sted med henblik på en forøgelse af statens toldindtægter.

For den danske industri er resultatet blevet en væsentlig nedsættelse af den reelle beskyttelse. Dette forhold har imidlertid ikke haft særlig betydning, fordi importreguleringen har medført en beskyttelse af den danske industri. Med henblik på en yderligere afvikling af importrestriktionerne vil det derfor også være rimeligt, at der søges gennemført en regulering af todsatserne. Det er ikke tanken at søge de danske todsatser bragt op på niveau med udlandets, men blot at give den danske industri en vis støtte i bestræbelserne for at bevare en væsentlig del af hjemmemarkedet og med dette som basis søge eksporten forøget mest muligt.

En summarisk regulering af todsatserne kan ikke ske ved en forhøjelse af alle specifikke satser med samme procent eller ved indførelsen af et værditillæg. De omfattende bindinger af todsatser, der har fundet sted ved de internationale toldforhandlinger i de senere år, hindrer en sådan fremgangsmåde idet bindingerne enten helt udelukker forhøjelse af de pågældende satser eller — for visse specifikke satser vedkommende — kun tillader forhøjelse ved overgang fra

specifik told til en ved bindingsaftalen maksimeret værditold. Ved en regulering af todsatserne er det herefter nødvendigt at anvende forskellige fremgangsmåder i de forskellige varegrupper.

I det foreliggende forslag har man for adskillige varegruppers vedkommende foreslået de gældende specifikke satser afløst af værditold, for nogle gruppers vedkommende under hensyn til de trufne aftaler vedrørende toldbindingerne (f. eks. tekstilvarer; glasvarer m. v.), for andre gruppers vedkommende under hensyn til, at man med den gældende gruppering af store og meget forskelligartede vareområder i nogle få positioner ikke har anset det for rimeligt at foreslå en regulering gennemført ved en forhøjelse af de gældende vægttoldsatser (f. eks. jern- og metalvarer).

Overgangen til værditold medfører, at den inddeling i positioner, der findes i lovtæksten for de pågældende vareområder, bliver uanvendelig, og man har derfor omredigeret lovtæksten for disse varegrupper. De mange toldbindinger, som skal indføres i lovtæksten ved forhøjelse af satserne i de varegrupper, hvor der findes bundne satser, har ligeledes medført omredigering af teksten.

Til belysning af beskatningsniveauet på de områder, hvor der stilles forslag om overgang fra specifik told til værditold, har man på grundlag af de foreliggende statistiske oplysninger foretaget forskellige beregninger, hvorom man skal oplyse følgende:

Tekstilvarer.

	Toldsats pr. kg i 1931 og 1938	Told i pct. af importværdien	
		1931	1938
<i>Bomuldsmeter-</i> <i>varer:</i>			
Trykkede } 1931	96 øre		
} 1938	85 -	14,3	11,6
Ensfarvede umønstrede . . .	70 øre	12,8	12,5
Flerfarvede . . .			
Ensfarvede mønstrede . . .	85 øre	15,9	13,7
Mønstervæ- vede			